

Bilag I

Det europæiske bygningsbevaringscharter

Vedtaget af Europarådets ministerkomité den 26. september 1975

Ministerkomiteen,

Der anser det som Europarådets mål at skabe større sammenhold blandt dets medlemmer med henblik på at værne og realisere idealer og principper, der er deres fælles arv,

Der er bekendt med, at de af Europarådets medlemsstater, som har tiltrådet Den europæiske Kulturkonvention af 19. december 1954, i henhold til dennes artikel 1 har forpligtet sig til at tage passende skridt til at værne og opmuntre udviklingen af deres nationale del af den europæiske fælles kulturarv,

Der erkender, at arkitekturarven, et uerstatteligt udtryk for den europæiske kulturs rigdom og mangfoldighed, deles af alle europæere, og at alle europæiske stater må vise enig vilje til at bevare denne arv,

Der er af den opfattelse, at arkitekturarens fremtid overvejende beror på dens integrering i europæernes livsmønster og på den vægt, som tillægges den i den fysiske planlægning og byudviklingsmønsteret,

Som henviser til rekommandationen fra ministerkonferencen om bygningsbevaring i Bruxelles i 1969 og til rekommandation nr. 589 (1970) fra Europarådets rådgivende forsamling, der begge opfordrede til udarbejdelsen af et europæisk bygningsbevaringscharter,

Understreger sin vilje til at fremme en fælles europæisk politik og en samlet indsats til værn for arkitekturarven grundet på principperne for en integrering af bevaringspolitikken i den fysiske planlægning,

Henstiller til medlemsstaternes regeringer at tage de fornødne lovgivningsmæssige, administrative, finansielle og uddannelsesmæssige skridt til at gennemføre en sådan samlet bevaringspolitik og til at vække den offentli-

ge interesse for bygningsbevaringen under hensyntagen til de resultater, der er opnået under den på Europarådets initiativ gennemførte kampagne i Det europæiske Bygningsfredningsår 1975,

Tiltræder og offentliggør hermed de i det følgende charter indeholdte principper udarbejdet af Europarådets Bygningsbevaringskomité:

1. *Den europæiske kulturarv består ikke kun af vore mest fremragende monumenter. Den omfatter tillige grupper af mindre iøjnefaldende bygninger i vore gamle byer og typiske landsbyer i deres naturlige eller menneskeskabte omgivelser.*

I mange år har det kun været vigtigere monumenter, der er beskyttet og restaureret, isoleret fra deres omgivelser. Det er forholdsvis nyt, at man har indset, at såfremt omgivelserne forringes, kan også disse monumenter miste meget af deres karakter.

I dag er det erkendt, at samlede bygningsmiljøer – også selv om de ikke rummer bygninger af enestående værdi – kan besidde en atmosfære, der gør dem kunstnerisk værdifulde ved at smelte forskellige perioder og stilarter sammen til et harmonisk hele. Sådanne miljøer bør også bevares.

Arkitekturarven afspejler historien og hjælper os til at erkende fortidens betydning i et nutidigt samfund.

2. *Fortiden, således som den giver sig udtryk i arkitekturarven, har miljøkvaliteter, som er et uundværligt led i en velafbalanceret og harmonisk dagligdag.*

Trods et hastigt skiftende samfundsmønster, hvor strålende fremskridt kan vise sig at indebære alvorlige farer, har folk i dag en instinktiv fornemmelse af arkitekturarens